

116416

Anke til Høyesterett.

over Ønsøy herredseretts dom av 15. november 1947.

Jeg vil først bemerke at domspremissene er helt feilagtige på avgjørende punkter. Det står blandt annet. "Retten finner det bevist at tiltalte var klar over at det bestod krigstilstand mellom Norge og Tyskland fra 9. april 1940 til frigjøringen o.s.v." Dette er så feilaktig som det kan få bli. Våren 1940 var jeg internert i Sverige og sat i en komite som forhandlet om hjemsendelse av de ca. 5000 internerte norske soldater. Det ble først forhandlet med svenskene som til å begynne med så at hvis Sverige ble inviklet i krig med Tyskland måtte vi være med å kjempe. Da det om en tid syntes klart at det ikke ble krig meddelte svenskene at det fra deres side ikke var noget i veien for at vi kunne reise hjem. Det ble så forhandlet med den norske legasjon i Stockholm som til å begynne med sa at vi måtte bli i Sverige til tyskerne var kastet ut av Norge og at vi da skulle sendes hjem som polititropper. Men da det etter en tid var nokså klart at det hadde lange utsikter med å få tyskerne ut gikk saken til den tyske legasjon i Stockholm som straks fikk istann et møte mellom den tyske overbefalshaver i Norge Falkenhorst og den svenske overbefalshaver Törnelli. Møtet fant sted på den norsk-svenske grense. Det var verken fra tysk eller svensk side noe til hinder for at de internerte norske soldater kunne reise hjem. I siste instans ble det forhandlet med den norske regjering i London. De første dage av juli 1940 hadde vi så smått begynt å skrive transportlister og sat i en sal på Stadshotellet i Fillipstad da den svenske interneringssjef major Lundborg kom inn i salen og uttalte. "Jeg kan nu meddele at den siste hindring for Deres hjemreise nu er ryddet av veien idet den norske regjering i London har gitt uttrykk for at krigstilstanden mellom Norge og Tyskland er slutt og at den ikke har noe å inwenne mot at De reiser hjem. De kan nu sette al mulig

fart på utskrivning av transportlister og gjøre klart for hjemreise".

Når jeg gikk inn i NS.så var det ikke for å hjelpe tyskerne men for å redde landet og folket så uskadt som mulig gjennom okupasjonstiden. Den nye dommer vi har fått gir meget strengere straffer enn tidligere har vært brukt. Jeg vil henvisse til ordførerne i nabokommunene. Ordfører Morteberg i Borge som også var kretsfører fikk i lagmannsrett 2½ år. Ordfører Korseberg i Torsnes fikk 1 år og 9 md. Ordfører Knutsen i Kråkerøy fikk 1½ år. Ordfører Haug i Råde fikk 2 år. Ordfører Kullerud i Tune fikk ingen straff bare bot. De har alle etter mitt skjønn deltatt vel så meget i politikk som jeg.

Jeg vil nevne at jeg i 1940 var førstemann på mobiliseringsplassen og var den befalingsmann som først hadde en avdeling klar til kamp. Det var også jeg som ledet den trefning vi hadde med tyskerne i Fredrikstad. Jeg ble hjemmefra i over 3 mdr. hvorved avling og fortjeneste det året ble redusert til nesten intet. I mai 1945 ble jeg arrestert. Avling og fortjeneste blei ikke bare ødelagt, men det ble stort tap. Gjelden det året øket med 4000,-kr. Skal jeg nu få en gjeld på 6000, i tillegg til den betydelige gjeld jeg fra før av har på gården og dertil bli satt inn en lengre tid ser jeg ikke nogen mulighet til å beholde gården i fremtiden. Straffen og erstatningen må bli satt ned.

Frbødigst